

Tâm Tình Ngày Hội Phú Yên

Là người mới đặt chân lên nước Mỹ còn nhiều lạ lùng ngỡ ngàng, thông qua anh Đặng Kim Nhứt, tôi được dự ngày picnic mùa hè do Hội tổ chức, cảm thấy rất hạnh phúc và hầu như giải toả được sự trầm cảm do nỗi nhớ xa nhà, xa con cái, xa người thân và xa đám bạn bầu bạn nơi quê cũ. Cũng từ ngày hội này, tôi may mắn hơn, được gặp lại những bạn đồng môn (Sur phạm Qui Nhơn) và đồng nghiệp từng một thời chịu đựng khó khăn gian khổ ăn gạo 4 hào để được chung thủy với nghề gỗ đầu trẻ mà mình yêu thích đã tưởng chừng như ngái xa mãi mãi. Đó là điều có ý nghĩa rất lớn đối với tôi.

Xin cảm ơn những người bằng tâm huyết của mình đã bỏ công sức tập hợp và hình thành hội Ái hữu, nhờ những cuộc gặp gỡ và giao tiếp đó mà những người mới xa quê như chúng tôi cảm thấy ít nhiều bớt lạc lõng buồn thương vì đã có nơi chôn tựa nương an ủi. Tiếc là số người tham dự còn quá mỏng, giá như đông hơn thì niềm vui thật là trọn vẹn.

Có thể ban chấp hành của hội cũng đã nghĩ tới nhưng vì lý do gì đó chưa thực hiện được chăng? Ấy là trong những dịp xuân về tết đến hay trong các dịp họp mặt định kỳ như thế này nếu Hội phát hành một đặc san như là một món quà kỷ niệm thì sẽ rất có ý nghĩa. Chúng ta đã có ban biên tập, có trang Web làm nền, cộng thêm một số bài viết khác của hội viên viết tay, đánh máy gửi đến đóng góp thì hay biết mấy. Mỗi một người ai cũng có nỗi niềm thương nhớ, cũng có hoài niệm, có quá khứ buồn vui, có trở trăn nghĩ suy lo lắng thường bỏ quên trong trí nhớ bởi mãi trôi theo dòng chảy cuộc sống nhưng một lúc nào đó nếu được khơi gợi thì sẽ lần lượt hiện ra, và khi đó nhu cầu được bộc bạch xẻ chia họ sẽ giải bày bằng ngòi bút ngay.

Mạo muội đề xuất ý kiến này nếu có gì sai sót, mong quý hội thông cảm, chẵng qua vì quá tâm đắc và muốn mau chóng được trở thành thành viên của hội nên mới dám dấy thôi. Mỹ quốc quả là một nơi lý tưởng cho những người còn trai tráng khoẻ mạnh làm việc xây dựng sự nghiệp, đáng tiếc tuổi tôi bây giờ đã quá trẻ tràng không làm gì được chỉ biết cảm tác mấy dòng:

Lặng nhìn mái tóc hoa râm
Ta ngòì nuối tiếc gọi thầm tuổi xuân
Bên thềm vạt nắng băng khuâng
Bên trời mây núi rung rung giọt sầu

Sương trinh rơi xuống mái đầu
Giấc mơ bỗng hoá xanh màu thời gian
Mưa theo cơn gió đại ngàn
Rướì lên nỗi nhớ ngập tràn cung thương

Nguyễn Đạt

Email: dacnguyen99@yahoo.com

Name: Nguyễn Đạt

Telephone: 971-9671